

რედაქცია: სოლოლაკზე, სერ-გიევის ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სახლში. № 8.

კანტორა რედაქციისა: სერ-გიევის ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სახლში, № 8.

ხელის-მღწერა მიიღება კანტორაში. ბარეშე მცხოვრებთათვის: ВЪ Типографіи газ. „Дროзба“.

გაზეთის ფასი: თბილისში—8 მან., ნ. ხევარ წლისა—4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან.

ყოველ დღე ორგზაბათს გარდა

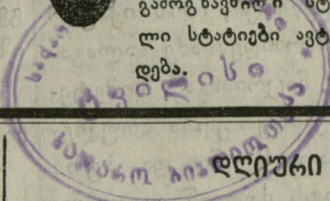
დროეპე

ცალკე ნომერი ღირს რუბლად

განცხადება: მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და სხვ. ენებზე.

ფასი განცხადებისა: დროისა-დებით ასოზე—1 კაპ., ასო-მთავრულით სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივის ცეროთი—5 კაპ., პატარათი—4 კაპ.

რედაქციას უფლება აქვს გაასწოროს და შეამოკლოს დასაბეჭდად გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდელი სტატიები ავტორს არ დაუბრუნდება.

ხელის-მღწერა გაზეთის

„დროეპე“

ფასი ნახევარი წლის გაზეთისა (პირველ ივლისიდან პირველ იანვრამდინ 1879 წლისა) 4 მან. და 50 კაპეიკი. პირველი აგვისტოდამ წლის დამლევამდინ—4 მან.

ხელის-მღწერა მიიღება: თფილისში, (სერგიევის ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სახლში, № 8). შალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის აღრესი: ВЪ Типографіи газ. „Дрозба“.

საქართველო

როგორ უნდა ბათუმში შესვლა?

ბათუმი და იმის მაზრა, ორივე აჭარები (ქვემო და ზემო) და შობულეთი ჩვენ დაგვრჩა; ბერლინის კონგრესსა მოგვანება.

მაგრამ საქმე იმაშია, რომ ყოველის მხრით მოგვდის უსიამოვნო ამბავი, რომ ხალხი წინააღმდეგობას გაწევას აპირებს, მსმალოს ჩინოვნიკებისა და ინგლისელების ჩაგონების წყალობით, ხალხმა გადაწყვიტაო, რომ რუსს არ შემოუშვებთ ჩვენს ქვეყანაში, და თოფიარალისათვის ხელი აქვს მოკიდებულიო.

შესაძლებელია, რომ ეს ხმები მართალი ხმები იყვენ; შესაძლებელია, ბათუმის მაზრის მცხოვრებლებს გარდაწყვეტილი ჰქონდესთ, რომ გზაზე დაუხვდნენ იმათ ქვეყანაში შემავალს რუსის ჯარს და ეცადონ იმათი გაჩერება სამზღვარზე.

მაგრამ კიდევ რომ ასე იყოს ეს, მოიპოვება სხვა-დე-სხვა საშუალება იმისთვის, რომ ეს წინააღმდეგობა, თავიდანვე მოსპობილი თუ არა, შემცირებული მაინც შეიქნეს.

შარველესი და საუკეთესო საშუალება ამისთვის ის არის, რომ ბათუმში შემავალ რუსის ჯარებმა თავის მოქმედებით, თავის კელშობილურის ქცევით დაუმტკიცონ ხალხს, რომ ისინი (რუსობის წარმომადგენელი) მართლა მტრებად, მართლა ქვეყნის ასაკლებლად და ხალხის გასაქლელად კი არ მიდიან, როგორც მოლოდინი და სხვები უქადაგებდნენ და არწმუნებდნენ ხალხს, არამედ

მოდიან როგორც თანამოქმენი, როგორც მეგობრები.

მა საუკეთესო პოლიტიკა არის აღელვებული ხალხის დასამშვიდებლად. რაც უნდა გაბრაზებული და წინათვე საწინააღმდეგოთ მომზადებული იყვენ ხალხი, როცა ლმობიერად, კეთილშობილურად, პატიოსნად და ტკბილის სიტყვით, ტკბილის მაგალითით მოექცევი, დარწმუნებული იყავი, რომ ის გააგდებს ხელიდან თქვენზე დამიზნებულ თოფს და თუმცა პირველად განზე და იქვეუღლად დაგიწყებს ყურებას, მაგრამ ბოლოს კი ბედს დაემორჩილება და წინააღმდეგობას აღარ გაგიწევს.

მეორე საშუალება ის არის, რომ ბათუმში შემავალ ჩვენს ჯარს მიუძღოდეს წინ ისეთი პირები, რომელთაც იქაური მცხოვრებლები კარგის მხრით, კი კაცებად იცნობენ. ამისთანა კაცები გვეყვანან ჩვენ; ამას წინათაც დაფასავლეთ ესენი და ახლაც ვასახლებთ: ესენი არიან: თ. ბრ. ბურიელი და უ. მ. მეფისოვი. ჩვენ დარწმუნებით შეგვიძლიან ვთქვათ, რომ თუ ჩვენს ჯარს თ. ბრ. ბურიელი წაუძღვება წინ, ქობულეთლები და საზოგადოთ ბათუმის ქართველები, რაც უნდა მოხდეს, თავის დღეში თოფს არ გაისვრიან.

მესამე საშუალება კიდევ ის არის, რომ ჩვენმა მთავრობამ ადგილობრივ ენებზე (ქართულზე და თათრულზე) გამოსცეს პროკლამაცია და გამოუცხადოს ხალხს, რომ ის მეგობრად და არა მტრად შედის ბათუმის მაზრაში, რომ ხალხის მიწა-წყალსა, სარწმუნოებას. და სახლ-კარს ხელს არ ახლებს, რომ ის ეცდება შეუმსუბუქოს ხალხს, და არა დაუმძიმოს, მცხოვრების ტვირთი და სხვ.

შველა ეს საშუალება რომ ვინმაროთ, უეჭველია, სისხლის ღვრას და ამ თავითვე ჩვენსა და იმათ შუა მტერობას აცილებთ თავიდან.

ღიღი რომ არის ამ თავითვე, პირველ შეხვედრაზედვე კარგის მხრით ჩვენი გაცნობა და დანახვა იმათგან. თუ ამას მოვანერხებთ, მერე ყველაფერი იმ გამგებანზე, წესდებულებაზე და გამგებლებზე იქნება გამყარებული, რომელთაც ამ ახლად-შეძენილს მაზრაში დაადგენენ.

ს. მ.

ღიღირი

* * * ბათუმის „მზორში“ დაბეჭდილია „ამბობენ, რომ ძავეკასიის არმიის მთავარ-სარდლის თანაშემწე თ. სეიტაპოლკ-მირსკი წასულა ბორჯობიდან მზურგეთში სახელმძღვანელოდ იმ ჩვენი ჯარებისა, რომელნიც ახლად-შეძენილის ბათუმის მაზრის დასაქვრად უნდა წაიღნენ. ჩვენ შევიტყუეთ აგრეთვე, რომ ჩვენს სამხედრო მთავრობას მიუღია ყოველი ღონის-ძიება, რომ ბათუმის დაქერის ღრას, ჩვენს ჯარებსა და ხალხს შუა შეტაკება ან სხვა რომელიმე უბედური შემთხვევა არ მოხდეს“.

* * * ღიღის მთავარის ძავეკასიის ნამეტნიკისაგან გამოცხადებულის განკარგულებიდან ვტყობულობთ, რომ ქვემოხსენებულს ადგილებში ამ 1 აგვისტოდამ უნდა მოისპოს სამხედრო მდგომარეობა, რომელიც გავლილი ომის დაწყებისათანავე იყო გამოცხადებული: ბაქოს გუბერნიაში, ნუხის უეზლში (ზანჯის გუბერნიის), თფილისის გუბერნიის ღუშეთის, ბორის, სიღნაღის, თელავისა და თიანეთის უეზლებში, ზაქათაღის მაზრაში, მრევენის გუბერნიაში, შუბანის მაზრაში და თერგისა და დელესტნის მაზრის ყველა უეზლში.

სამხედრო მდგომარეობაში დარჩებიან: თფ. გუბერნიის ახალციხისა და ახალქალაქის უეზლები მრევენის გუბერნიის პლექსანდრაპოლის, მჩმიძინის და სურმაღინის უეზლები. მთელი მუთაისის გუბერნია, სონუმის მაზრა და შავი ზღვის ნაპირა მაზრა.

ამას გარდა პოისპობა თანამდებობა ალაზნის ჯარების უფროსისა და ბაქოს, მრევენისა და მლისავეტოპოლის ღუბერნატორებს ჩამოერთმევათ უფლება ამ გუბერნიებში დაყენებული ჯარების უფროსობისა.

* * * ნეტავი რას აკეთებს ის კომისია, რომელიც წელს მაისში ამოიჩნია თფილისის თავად-ახნაურთა საზოგადო კრებად იმ განზრახვით, რომ ძანეთზე რკინის გზის გაყვანა იშუამდგომლოს უმაღ-

ლესს მთავრობასთან? მართალია, ახლა სიცხეებია; მაგრამ, თუ ხან სიცხეა უყურეთ, ხან სიცივეს, თითო-ორჯოლა მიზეზი არ დაგველევად და მანამ ეს საქმე კი გადაწყდება, ხელიდამ წაგვივა...

* * * ძახეთილამ გვეწერენ, რომ იქაური ვენახები მხოლოდ რამდენსამე ალაგას არის გაფუჭებული ნაცრისაგან, მომეტებული ნაწილს კი ავთომყოფობა სრულებით არ მიჰკარებია, წინა და პური ამ უკანასკნელ დროს ძალიან გაფუჭებულა განსაკუთრებით თელავის უზღში. ხილი წელს საზოგადოთ ძახეთში ძალიან ნაკლებად მოსულა; მაგრამ ბარის ლეკებს ჩამოაქვთ ბევრიო.

„დროების“ კორრესპონდენცია

პრტაანი, 4 მარამობისთვის. სრული სიჩუმეა პრტაანში.

ძარტის და ბოთლებას მეფობა გახლავს.

შველა კაცი თავისთვის ცხოვრობს; თავის დარდს თავის გულში იკლავს. შორები სულ არ გვესმის, რადგან იმისი წარმოდგინებები—ქალები არ არიან პრტაანში. ხანდისხან კი ხდება კაცებში (განათლებულებში) ცხვირ-პირის ნტყრევა, მაგრამ ისევე მალე ჰრიგდებიან

ხოლომე, რადგან იგივე წამახსუბარი კურთხეული ბოთლი მომრიგებელი მოსამართლეთ იქცევა...

მეომრები ხომ დიდი ხანია ბანაკად არიან მინდვრებში. საავადმყოფოებიც მიეხდნენ იმათ. თუმცა ჩვენ სახლებშიაც გვცევა, მაგრამ ისინი მაინც თავისას არ იშლიან, გვეკონება ბუნებას ეჯობებთან:

— „აბა ვნახოთ, შენ მოგვერევი, თუ ჩვენაო!“

მეომრები თავისთვის სცხოვრობენ ბანაკში, სამოქალაქო მოხელეები ქალაქში—ჩვენს არა დასაფიცარ ვაჭრებთან. ჩვენ არც მივალთ იმასთან და არც მივდივართ. ისინი კი მუდამ გვესტუმრებიან. პინტოსი არ იყოს; „ხტო ლუბით, სამ პრიდოთო“, როცა კუჭას გაძლობის და ყელის ჩალობის დრო დაუდგებათ, მაშ სად უნდა წავიდნენ? ან სასტუმროში, ან ტრაქტორში, ან პლისციზილობაშის სასტუმროში—აშხანაში.

შსაქმო ენებით ბევრს ლაპარაკობენ: ზოგი ამბობს, ჩვენი პრტაანის ატრიალი პრთენში უნდა გაემგზავროს; ზოგი ამბობს, არაო, და უმატებენ სხვა ბევრსა.

პრაფერის დაჯერება არ შეიძლება ახლა; იმისთანა დროა, რომ თუ თვალით არ დაინახო ერთი რაიმე, ლაპარაკით და სხვისი ნათქვამით არ უნდა დაიჯერო.

მეზობელმა რომ გითხრას: იმის მეზობელს ხარი უყიდნია, სანამ ხარს თვალთ არ დაინახავს ან ამ ხარს ვიზიტს არ გაუკეთებ, ან ზედ-მიწევნით არ გეცოდინება: მართლა იმის მეზობელს შეცდომა ხარის ყიდვა, არ დაიჯერო, რომ ის ხარი იყოს; ის ან კატა იქმნება, ან ხბო...

ძარგი ამინდებია ჩვენკენ; მაგრამ... მაგარი ის არის, რომ დღეს როგორღაც დასაფლეთისკენ—შავი ზღვისკენ ცა მოღრუბლულია: ქუხს. როგორც ქუხს, თუ ისე იწვიმა, ბევრი უნდა გვატიკტიკოს...

ს. ბაგრალო.

ოქის უაღაუ

ოსალათი

ბაზეთი „Morning Post“ გეცნობებს, რომ ამ მომავალ 13 მსკენისთვის შეიკრიბება სტამბოლში უცხო ქვეყნების კომისარები, რომელნიც მოილაპარაკებენ იმის თაობაზე, თუ როგორი მმართველობის წესი და რა კვლილებები უნდა შემოიღონ აღმოსავლეთს რუმელიაში (სამხრეთ ბოლგარიაში).

ბოლგარია

ვენელი კორრესპონდენტი გაზეთის „ტაიმსისა“ იწერება, რომ რუსეთი, ინტო თავის გონების ძალით თითქმის მრთელი ქვეყანა.

პატარა, მარამ ძლიერმა ინგლისმა დაიპყრა მდიდარი ბუნებით და უპრავლისი მცხოვრებლებით ინდოეთი. მთელ ინდოეთში ირიცხება 200 მილიონზე მეტი ხალხი, და ეს ამოდენა ერი ვერ ჰხედავს აღუდგეს მცირე ინგლისის ხალხს, რომელიც აშინებს მათ თავის 80—100 ათასის ჯარით, რომელსაც ინდოელი, რომ გახედულება ჰქონდით, უიარაღოთაღ გაჰსკუდენდენ ხელში. ლუგლოთ ყური, რას ამბობს ამთხედ გამოჩენილი ფრანცუზის მწერალი:

„შოველ კაცსა აქვს გრძნობა და ლტოლილება დამოუკიდებლობისადმი; ინდოეთის ხალხში ეს გრძნობა ყველაზე უმეტესათ არის განცხოველებული. ამის მიზეზი ის არის, რომ ეს ხალხი სცხოვრობს ცხელ ტროპიკულ ადგილს, არის მეტად მსურვალე და მეძნობიარე და ბუნებით აღცაცებული. ის არის მეტად ჭანატიკური ხალხი და ადვილათ ანთებაში მოსაყვანი. ბარნა ინდოელი ყოველთვის ადვილად დემორჩილდებოდნენ ხოლომე ვინც კი არ შეხედებოდათ. ამ დროშიაც ისინი ითმენენ ინგლისთა მძიმე უღელს. ეს 200 მილიონი ხალხი 100 ათასს ინგლისის ჯარს ემონება! ამათი ერთი განძრევა—და გან-

ვალტონი

მართველვაი და ლოპიო *

ძარგია, თუ ცუდი, რომ ქართველები მართო სამოც დღეს წელიწადში ხორცეულს საქმელს სკამენ? ამ საგანზე ქართველი არას დროს არ დაფიქრებულა, მისთვის სულ ერთია, რაც უნდა ჩაყაროს მუცელსა შინა თვისსა. მარამ მსწავლულებს კი ამ საგანზედ ბევრი მსჯელობა და ფიქრი ჰქონიათ და აი რა დაუმტკიცებიათ:

ცხოველები, მათის ჰაზრით, განიყოფებიან სამ გვარათ: ლემ-მქამელნი (მტაცებელნი), ბალახ-მქამელნი (შინაურნი) და კაცი, რომელიც საქმელით ორივეს ჰგავს. პირველ გვარს ეკუთვნიან: ლომი, მგელი, ვეფხვი, მელა, ტურა და სხვანი; მეორეს—ცხენი, ხარი, აქლემი, ვირი, თხა, ირემი, ცხვარი.

მტაცებელი ცხოველები, რომელნიც იკვებებიან ლეშით, არიან ღონიერნი, გონება მათ აქვს გამჭრიახე, არიან მხნე და მამაცნი, იციან თავის დაცვა მტრისაგან, რისთვისაც ხმარობენ სხვა-და-სხვა მოხერხებას, უყვარსთ თავისუფლება,

რომლის დასაცველად ებრძვიან მტერს უკანასკნელ სისხლის წვეთის დაცლამდინ.

ბალახ-მქამელ ცხოველებში ეს თვისებები ნაკლებათ არის; ისინი ადვილათ ემორჩილებიან მტერს; უფრო სუსტი არიან როგორც გონებით, აგრეთვე სხეულით.

ამ გვარიე ვაღენა აქვს ხორცეულს და მცენარეულ საქმელებს კაცის ბუნებაზედაც.

აბა შევადართ ერთმანერთს მეროპის და ასუეთის ხალხნი, მეროპის ხალხი არ სწყალობს მცენარეულ საქმელს, მათ მუდამო საკვებარს შეადგენს ხორცეულობა. ასუეთის ხალხი კი უფრო მცენარეულს ეტანება. ახლა შევადართ ორივეს გონებით მდგომარეობა: ასუეთის ხალხი რამდენიმე ასი წელიწადი სდგას ერთ წერტილზედ, არ სდგამს წინ ნაბიჯს; მეროპის ხალხი კი ყოველ წელიწადში წინა-და-წინ სდგამს ნაბიჯს. მას აქვთ, რაც მეროპის ხალხმა ისტორიული ცხოვრება მიიღო ვიდრე აქამომდე დაბადა ქვეყანაზედ მრავალნი იმისთანა გენიოსები და ტალანტები, რომელნიც გახდნენ მრთელი ქვეყნის ვარსკლავებათ, აყენენ პიონერები სალხისა, მათით ღვებოდა ეპოქა. ამ პირთა წყალობით მეროპა ისეთ აღმატებულ სიძრვილიყოთ აიღო...

*) „დროება“, № 163.

გლისი და აესტრია დათანხმდნენ ერთმანეთში, რომ ბოლგარიის ტახტზე აყვანონ თ. დიმიტრი ბიბესკოს მესამე ვაჟი თ. ბიორგი ბიბესკო. აპობენ, რომ ზერმანიაც ამ პროექტზედ წინააღმდეგობას არ გამოაცხადებს.

— ამავე გაზეთის სიტყვით, ენკენის-თეში ქ. ტარნოვოში შეიკრიბებიან მეროპის სახელმწიფოების დანდობილი პირები, რომელნიც მოილაპარაკებენ მსაღმალეთისაგან განთავისუფლებული (ჩრდილოეთ) ბოლგარიის სახელმწიფო წესისა და წყობილობის დადგენაზედ.

რუსეთი

ზაზეთს „ბოლოსში“ დაბეჭდილია ზურგასილამ 3 აგვისტოს მიღებული დეკრეტი, რომელიც გვაცნობებს, რომ სანსტეფანოში მყოფის რუსის ჯარების ხომალდებში ჩასმას და მდგისაკენ გასტუმრებას ხელ, 4 აგვისტოს, დაიწყებენ. მრთ თვის განმავლობაში ე. ი. ლენინისთვის მთელი ჯარები გადმოყვანილი უნდა იქნეს.

— ამავე გაზეთში იწერებიან, რომ ჩვენი ჯარები 25 ივლისიდან მარნაში იმყოფებიან. მსაღმალეს ჯარები (სულ 20,000 კაცი ყოფილა) ხომალდებზე დაუსვამთ და სტამბოლში გაუგზავნიან.

სპარსეთი

მრთს პარიზის გაზეთში დაბეჭდილია შიერანილამ მიღებული კორრესპონდენცია, რომლითაც ეტყობულობთ, რომ სპარსეთის შაჰი უკვე მისულა თავის სატახტო ქალაქში. მისთვის უმაღლეს

იმას მოუხმია თავის მინისტრები და სხვა წარჩინებული პირები და გამოუცხადებია იმათთვის თავის სრული კმაყოფილება იმის თაობაზედ, რომ მეროპის სახელმწიფოებმა დიდს პატივისცემით მიიღეს.

ავსტრია

ვენილამ მოსული დეკრეტი გვაცნობებს, რომ რუს-და-ათი ბატალიონი მსაღმალეთის რეგულიარული ჯარისა შეერთებია ბოსნიის აჯანყებულებს. იმედი არისო, ამბობს გაზეთი „პრეს“, რომ მეჭმედ-ალი-ფაშა, რომელსაც ბოსნიელების დამშვიდება აქვს ხონტქრისაგან მინდობილი, ამ საქმეს მალე შეასრულებს და ამნაირად ჩვენი ჯარი თავისუფლად დაიჭერს ბოსნიასა და ჰერცოგოვინასაო.

რუმინია

რუმინის ოფიციალურს გაზეთში გამოცხადებულია ამ სახელმწიფოს მთავრის ძარლოსის ბრძანება, რომლის ძალითაც მომეტებული ნაწილი რუმინის ჯარისა დათხოვნილი უნდა იქნეს და ისეთს მდგომარეობაში დარჩება, როგორც მშვიდობიანობის დროს არის ხოლმე.

ნარკვი

შუქ-შანდარმის ღენ. მუჟანსოვის მოკვლა

ღვეანდელის ფოჩტით მოსულს რუსულ გაზეთებში დაბეჭდილია უფრო

ში ბორკილს უყრის ფეხებში. 1857 წელს ისინი აღუდგნენ ინგლისელებს, გამოსტრეს მრავალს ყელი;—მერე რა გამოვიდა? ამ 200 მილ. ხალხს შეეშინდა ერთი მუტა ხალხისა და ისევე დაემორჩილა!...

„რა მიზეზია, ამბობს ის შემდეგ, რომ ინდოელთა არ შეუძლიან ჰსძლიონ თვის სიმბთლზე? სხვათა შორის საჭმელი, რომელსაც ჩვენ აგებულებზედ დიდი გავლენა აქვს. როგორც ვიცით, ინდოელები და ჩინელები იკვებებიან განსაკუთრებით ბრინჯით, ბოსტნეულოებით და რამე ნაირ გამხმარ თევზით. ეს საჭმელი უღონოა და არ აძლევს კაცს სიმაგრეს, და იგი უნდა იყოს მიზეზი, რომ ინდოელთ არ შეუძლიან წინააღმდეგენ უცხო ხალხის ჯარს, რომელიც იკვებება ხორციით.“

ხორცი, და არა ლობიო და ბოსტნეულობა, ამარებს კაცს გონებით და ფიზიკურად.

აბა შეადარეთ ჩვენი ქალაქის ვაჭრები, რომელნიც უმეტეს ნაწილად მცენარეულ საჭმლით იკვებებიან, ხორცის მკამელ ხალხს; შეადარეთ ორივეს ტანის წყობილება. მაჭარს თავი აქვს პატარა, ტანი მეტად დიდი, მუცელი უდიდესი, მუხლი გადაწეული, გული პატარა, თვალები გადმოკუსული და უაზრო. იგი გვეგონება მსოქანი იმ სიმსუქნისა

მყოფისა არის. მაჭარი ზის ერთ ადგილსა, ან წელა იძვრის, ამაყობს თავის მუცლით. პრაფერი მას არ აღლევებს, კეთილისათვის არ გაინძრევა; დაუნდობლობით, ანგარებით, მატყურობით და სხვა სისაძაგლით მისი მუცელი საესეა. ამისთანა მოშიშარს, როდესაც ნამდვილ შიშს ხედავს, ვერა ნახავ სხვა კაცს.

მეროპიელი წარმოგვიდგენს ამის წინააღმდეგ სურათს. შივი გრვავალი, შუბლი შლილი, თვალი გაშკრიახე, შეხედულება ჭკვიანი, გული ფართო, მაგარი, მუცელი ზომიერი. იგი მოძრავია, გონებითი მუშა და პატიოსანი.

შეადარეთ ახლა ჩვენი ლობიოს და მცენარეულობის მკამელი გლეხი მეროპის გლეხს; ჩვენი გლეხი თავის ლაბასთან ერთ უღელში აბია, მასთან ერთათ, ერთნაირად ეწევა უღელს და მუშაობს რაც შეუძლიან; ნამეტან და უნერხო მუშაობისაგან, უხერხო საზრდის მიღებისაგან ჯან-მინდილია, ფერ-დაკარგული. ტენით ცოტას მუშაობს. ეს ვერა ჰბედავს გამოკვლავლოს მამა-პაპური სამუშაო იარაღი და მის მაგიერ იხმაროს ახალი, უფრო საადვილო და მოხერხებული, რომლის საშუალებით ერთი-ათათ მოიგებს დროს, ძალას, ცოტას დახარჯამს, უფრო კარგით გააკეთებს საქმეს, და ის ძალა და დრო მოიხმაროს კიდევ თავის სასარგებლოდ.

დაწერილებითი ამბავი ჟანდარმების თავის ღენ.-ადიუტ. მეზენცევის მოკვლის შესახებ, რომელიც ამ დღებში მოკლეთ გვაცნობა ტელეგრაფშია.

პი როგორ ყოფილა საქმე: 4 აგვისტოს, დალის 9 საათზე, ღენ-რალ-ადიუტანტი მეზენცოვი გამოვიდა თავის სახლიდან, რომ ჩვეულებრივად ესეირნა წევის პროსპექტზე. იმას ახლდა თან პოლკოვნიკი მაკაროვი

მიხაილოვის მედნის და იტალიის ქუჩის კუთხეზე იმათ დაინახეს ვილაც ორი ახალგაზდა ყმაწვილი, რომელნიც ალაყაფის კარებში შევიდნენ. შურად-ლება არ მიაქციეს.

მაგრამ მიუხელოვდნენ თუ არა ამ კარებს, ერთი ამ ყმაწვილ კაცთაგანი გამოვარდა უეცრად კარებიდან, ჩაჰკრა მუცელში ღენ. მეზენცოვს ხანჯალი და გაიქცა.

პოლკოვნიკი მაკაროვი გაეკიდა იმას და თან დაიწყო ყვირილი: „დაიჭირეთ! დაიჭირეთ!“ ამ დროს მეორე ამხანაგი წამოეწია იმას, ესროლა ორჯერ რევოლვერი და გაარეტიანა, თუმცა ტყვია არ მოხვედრია.

ეს ყმაწვილი კაცები კი საჩქაროთ ჩასდნენ დროჟკაში, რომელიც იქვე უცდიდა და რომელშიაც მშვენიერი ცხენი იყო შებმული, და გასწიეს.

ღენ. მეზენცოვს მოჰკიდეს ხელი, ჩასვეს ფეტონში და შინ მიიყვანეს. მქიმებმა ყოველი ღონის-ძიება იხმარეს, მაგრამ ვერა უშველეს-რა: საღამოს 5 საათზე მოკვდა.

რა არის ჩვენი გლეხი? არსება გაუნათლებელი, გაუბედავი, უაზროთ მომუშავე, მცენარეულთ მკამელი ორფხაცხოველი, რომელიც, ლაბასაგან განირჩევა ენით და მომეტებულის ტკუით! პი როგორი ადაშიანი წარმოგვიდგინა ჩვენ მცენარეულმა საჭმელმა! *)

(დასასრული შემდეგ №-ში)

*) მრთობ შორს გასწია ჩვენმა ავტორმა... უჭევლია, რომ საჭმელის, საზრდოს თვისება, ხალხის ხასიათზედ და მდგომარეობაზედ აქვს გავლენა; მაგრამ ეს გველენა საზრდოსა მართლა ისეთი ძლიერი და ყოვლად-შემძლებელი არ არის, რომ ყველაფერი ამით ავსნაფ.

რომელიმე ხალხის მდგომარეობაზედ, ისტორიულს ბედზედ, ხასიათის შედგენაზედ და სხვა-ათას სხვას მოვლენას, გარემოებას, ისტორიულ ფაქტს, გარეშემო ბუნებას და სხვა ამ გვარ რამებს ჰქონათ ზედ-მოქმედება და არა მართლ საჭმლის თვისებას.

რასაკვირველია, არ შეიძლება იმის თქმა, რომ ევროპელი გლეხი მხოლოთ იმიტომ დგას ჩვენს გლეხზე ყველაფრით წინაო, რომ ის უფრო ხორცსა სჭამს და ჩვენი გლეხი მცენარეულსაო.

ბამოძიებამ ჯერ ნამდვილი დამნაშავეები ვერ აღმოაჩინა. ტელეგრაფმა გეგონება მხოლოდ, რომ იმათ კვალს მიაგნეს და სარსკოვ სელოში რამდენიმე კაცი დაატუსაღესო.

ტელეგრაფები

(ხალხთა-შორის ტელეგრაფის სააგენტოსი)

სტამბოლი, 10 აგვისტოს. სულთანსა და ინგლისის ელჩს ლეიარდს შუა უკმაყოფილება ჩამოვარდა მცირე აზიში რეფორმების შემოღების თაობაზედ. ამ რეფორმებზედ არც მსმალეთის მინისტრების რჩევა თანხმდება. მრშაბათს აქედამ გაგზავნეს ჯარები სამოსის კუნძულზედ და სმირნაში, სადაც ხალხმა უწყესობა მოახდინა. მღიას-ფაშას მოუვიდა მოწერილობა, რომ მეროპაში წავიდეს.

ბელგრადი, 10 აგვისტოს. მთავარმა მილანმა ოფიციალურად გამოაცხადა ბერლინის კონგრესის გადაწყვეტილება სერბიის შესახებ. სერბია დღესასწაულობს დღეს თავის განთავისუფლებას.

პეპტრბურლის ბირჟა, 10 აგვისტოს

(ხალხთა-შორის ტელეგრაფის სააგენტოსი)

ბანკის ბილეთები:	მან. კაპ.
პირველი გამოცემის —	97—25
მეორესი — — — —	96—25
მესამესი — — — —	96—12
მეოთხესი — — — —	95—37
აღმოსავლეთის — —	95—25
მქრო, 1/2 იმპერიალი —	7—94
თფილ. თავად-აზნ. ბანკის გირაოს ფურცელი —	— —
შინაგანი 5% სესხის ბილეთები:	მან. კაპ.
პირველი სესხის — —	236—35
მეორე სესხის — —	237 —

1 მანეთი ლირს:

ლონდონი — —	25—12	პენსი
ამსტერდამი — —	127—25	ცენტი
ბერლინი — —	214 —	ჭფინიგი
პარიჯი — —	262—65	სანტიმი

ბანსხალეზანი

დაიბეჭდა და ისყიდება **ბ. ჩარკვიანის წიგნის მაღაზიაში** და თელავს—სასულიერო სასწავლებელში, უფ. ცანცივეთან

„ბატონიშვილი ირაკლის“

ვიკველი დრო

ანუ თავდადება მართვალთა“

ტრაგედია ოთხ მოქმედებად, თხუზ. თ. ალექსანდრე ჯამბაკურიან-მრბელიანისა.

ბამოცემული ზ. ჭიჭინაძისაგან

„კავკასიის წიგნის სავაჭრო მაღაზიაში“ (Кавказская Книжная Торговля), ქუკიის ხიდის თავში, ა. ზუბალოვის სახლებში ისყიდება:

1. „სიბრძნე-სიწარმის წიგნი“ (ქართული არაკები დაზღაპრები მე-XVII და XVIII საუკუნისა) თხზულება სბბ-სულხან მრბელიანისა, რუსულად ნათარგმნი და განმარტებული ალ. ცაგარელისაგან. პეტერბ. 1878.

შასი თათო წიგნისა 1 მან. 50, გაგზავნით რვა აბაზი.

ისყიდება პარტიითა და თითო კუ-ლითაცა **თამბაქო,** მახარკა, ნაკლებ ფასათ.

აღრმსნი: ბალერეი არწრუნისა, № 146. ივანე ალხაზოვი.

დაიბეჭდა და ისყიდება უფ. ბიგო ჩარკვიანის წიგნის მაღაზიაში—და თელავს სასულიერო სასწავლებელში, უფ. ცანცივეთან ახალი წიგნისა.

ლექსთა კრება

თ. ბრიგოლ მრბელიანისა, ილია ჭავჭავაძისა, აკაკი წერეთლისა, ანტონ შურცეოაძისი, ივანე პერესელიძისი, იოსებ ბაქრაძისი და სხვებისა.

შეკრებილი და გამოცემული ზაქარია ჭიჭინაძისა შასი ორი შაური.

მუთაისში

ანტონ ლორთქიფანიძის ბიბლიოთეკაში ისყიდება:

- 1) დედა ენა, ი. ბოგებაშვილისა, ფასი 45
- 2) ანუკა ბატონიშვილი, ისტორიული მოთხრობა ბრ. რჩეულოვისა ფასი 20კ.
- 3) ცოლი ვიტირო, თუ ფული? პომედია ალ. თუთაევისა, ფასი 30 კაპ.
- 4) ვიშვის ტუპოსანი, შოთა რუსთველისა, ფასი 50 კაპ.
- 5) მუჟა ლირი, დრამმა შექსპირისა, ფასი 60 კაპ.

და აგრეთვე სხვა ყოველგვარი ქართული და სახელმძღვანელო რუსული წიგნები კარტები, ატლასები, სურათები და სხვ.

ბამოვიდა და ისყიდება

„თამარ ბატონიშვილი“

ხუთ-მოქმედებიანი დრამმა საქართველოს მე-XIII საუკუნის ცხოვრებიდამ, გადმოკეთებული ბრ. რჩეულოვის რომანიდან „საქართველოს თამარ ბატონიშვილი“

პ. მისხისაგან.

ისყიდება: თფილისში—ყველა წიგნი მაღაზიაში,

მუთაისში—ანტ. ლორთქიფანიძის ბიბლიოთეკაში.

შასი ყველგან მისი შაური.

რბ. გზა.	დღია.	საღაბ.	II კ.	III კ.	ტელეგრაფი	მან. კაპ.	მაზანდა	მან. კაპ.	თფილისის სამკურნალო
თფილისი . . .	9 21	5 18	6 18	8 კაპ.	მცი სიტყვა თფილისიდან:		თფილისი, 12 აგვისტ.		მრენს მაედანზე, წ. ნამძღვაროვის სახლებში.
მცხეთა . . .	10 11	6 27	6 68	38	მუთაისს, შოთს	1	შქე. თფი. ბანჯრისა, ფთ.	2	აეთმოფებს მიიღვენ ყოველს
ბოზი . . .	11 58	9 43	2 40	1 33	ბოზს, დუშეთს, სიღნაღს . . .	50	შქვილი წითელი . . .	170	დღე დილის 8 საათამ 10-მდინ.
ხაშური . . .	1 29	11 57	3 92	2 18	როსტოვს, მდესას, მოსკოვს	2	მერი ფუთი	130	მრშაბათს: მერმიშვილი და ბა-
სურამი . . .	1 44		4 42	2 46	პეტერბურს, მარშავს	2	ბამბა მრენისა, ფუთი . . .	730	რ. ლევიჩი—შინაგ. ავთა, მთიწარ-
შეირილა . . .	5 49		5 81	3 23	მსმალეთში, შვეიცარიაში . . .	3	— ამერიკიკაა, ფუთი . . .	840	რინც—თვალისა და ხარტრგიულ.
რიონი . . .	6 57		6 75	3 75	იტალიაში და საფრანგეთში . .	350	ბაპენტალი ბამბა ფუთი . .	10	— სამშაბათს: მერმიშვილი—ში-
სამტრედია . .	7 51		7 73	4 29	ინგლისში	375	მატული თუშური ფუთი . . .	840	ნ.გ. ბაქტი ენგერაილისა და კანის
ახალ-სენაკი	8 43		8 57	4 76	ფოტა		— თარქამისა ფუთი . . .	450	ა. ბ ხეტოვი—სამბიო და ბაგვის,
ფოთი . . .	9 50		9 75	5 42	ა) თფილისიდან: სამზღვარ გარეთ, მუთაისს, რუხეთს—ყოველ დღე კვირას გარდა. ზუგდ. ორშ. და ხუთშ. მზურ.—პარასკ. და ორშ. ძახეთს—სამშ. და შაბ. ბ) მუთაისიდან: თფილისისა და შოთისაკენ—ყოველ დღე, კვირას გარდა. მზურ-გეთს—ორშ. და პარასკ.		აბრეშუმი ნუხური სტ. მონ. ფუთი	2	პეუნოვი—თვალის.
შოთი . . .	9 3				წიგნის გაგზავნა რუსეთში და სამზღვარ გარეთ:		მონის სანთ ლი ფუთი	6	მთხშაბათი: მერმიშვილი ში-
ახალ-სენაკი	10 14		1 18	66	ლია წიგნის	4	მონის სანთ ლი ფუთი	880	ნ.განი, ბაქტი—გულის და ნერვების
სამტრედია . .	11 5		2 6	114	დ. ბ. ჭიჭინაძის (ხამი მისხალი) . .	8	სტეარინის ს ნეღი, ფთ.	1260	ხუთშაბათს: მერმიშვილი—ში-
რიონი . . .	12 13		3 4	169			ბორცა ძროხისა, ლიტ.	81	ნ.გ. ბაქტი გულის, მ. უნარიან-
შეირილა . . .	1 18	ლაშე.	3 98	221			— ცხვრისა, ლიტრა	90	ცი— იფილიტიკური და სამვილო-
სურამი . . .	5 12		1 10	533			სპირტი ვედრო	520	სნო ორგანების, ა. ბ ხეტოვი —
ხაშური . . .	5 39		1 37	584			შაქარი, ბროც. ფუთი	760	ქალის, და ნერვების.
ბოზი . . .	7 5		4 8	736			— ფხვნილი ფუთი	540	პარასკევს: მერმიშვილი—შინაგ.
მცხეთა . . .	8 50		6 59	985			შავა გრგვლი, გირვ	70	ა. ბახტოვი—ქალისა და ბ ვუგების
თფილისი . . .	9 31		7 56	975			ხუთი ქუნჯუთი ფუთი	1415	შაბათს: მერმიშვილი შინ.გ., ბაქ-
							თამბაქო, საშულო ფთ.	12	სტი-გულსა და პეუნოვი—თვალის.